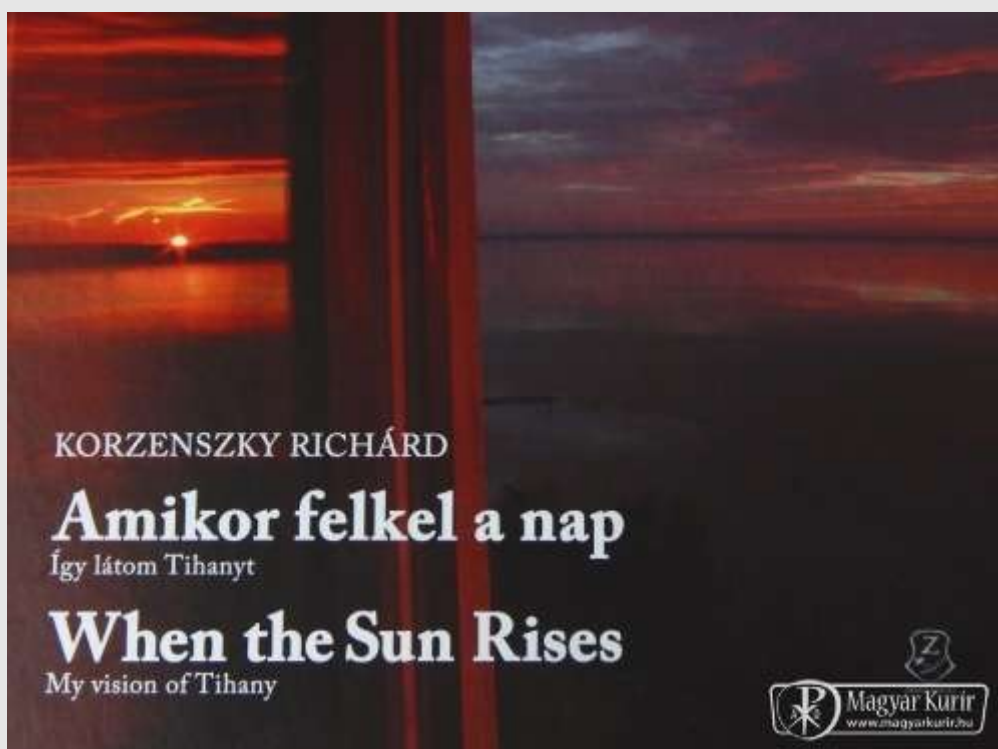

Korzenszky Richárd: Amikor felkel a nap – Így látom Tihanyt

2015. január 2. péntek 18:58

„Áldjátok az Úrnak minden művei az Urat!” (Dán 3,57) – erre biztat Korzenszky Richárd tihanyi perjel fényképalbuma, mely a teremtett világ szépségének szemléléséből született.

„Sohasem felejttem el azt a pillanatot, amikor ezt a tündérországot megláttam... Megálltam, mintha lábam gyökeret vert volna.” (Eötvös Károly: *Utazás a Balaton körül*)

Korzenszky Richárd két évtizede él Tihanyban, azóta nap mint nap rácsodálkozhat, és rá is csodálkozik a bencés apátság körül elterülő „tündérországra”. Ebből a rácsodálkozásból születhetett meg az *Amikor felkel a nap – Így látom Tihanyt* című album.

A kötet közel háromszáz, ablakból, földről, hegyről, égből, vízről készített képet tartalmaz. A fotók az örök-szép Balaton ezerféle arcát láttatják. Korzenszky Richárd így fogalmaz az Előszóban: „Rácsodálkozni a mindig változóra. S észrevenni, hogy mindig ugyanaz. Rácsodálkozni a mindig ugyanarra, s rádöbbenni, hogy mindig változó.”

A könyv tucatnyi fejezetébe tematikus rendben kerültek a képek. A fejezetcímek Dániel könyvének harmadik fejezetéből, *A három ifjú dicsőítő énekéből* vett idézetek. A megragadott és rögzített pillanatok segítségével a fényképész is az Úr

áldására szólítja az Úrnak „minden műveit”, az egész teremtett világot: a hegyeket és halmokat, a világosságot és sötétséget, a Napot, a Holdat és a csillagokat, a villámokat és fellegeket, a hót és a jeget, mindent, ami a földön sarjad, a vizekben mozgó összes állatokat, az ég madarait, az emberek fiait.

És e népes sereg, a teremtmények, mind áldják az Urat, dicsőítik őt létükkel. Erről tanúskodnak a tihanyi perjel képei. A képek, amelyek állandó, ugrásra (fényképre) kész figyelemből és mély szemlélődésből lettek, s két évtized különleges pillanatait őrzik és mutatják meg számunkra. Minden fejezet elején egy-egy szépirodalmi műből vett idézet és egy emlékezetes napon rögzített naplóbejegyzés olvasható. Ezek jól érzékeltetik a természet csodáit leső fotós magatartását.

A könyv kétnyelvű: a szövegrészek magyarul és angolul is olvashatók. A kötet elején a tihanyi bencés apátság történetének összefoglalóját találjuk, végén pedig további naplójegyzeteket, illetve Korzenszky Richárd életrajzát. A szerkesztés, a képanyag válogatása, gondozása és rendezése Kratochwill Mimi és Tátrai Zoltán munkája.

Talán az egyik legmegkapóbb fejezet a vizekben-vizeken mozgó állatok „istendicséretét” bemutató rész: a jégen ügyetlen táncot lejtő varjakkal és az ugyanott biztos lábakon álló kacsákkal, a sirályok seregével, a ficánkoló halakkal és a magányos balatoni halászokkal. A legkülönlegesebb pedig minden bizonnyal a téli Balaton fejezete, amely a tó legtöbbször számára ismeretlen arcát mutatja meg. Hó és jég borította, csöndes, mozdulatlan, álombéli tájat látunk a képeken, ahol kedvünk volna észrevétlenül, ahogy csak hóban lehet, nesz nélkül barangolni egész nap.

A tavat, a tájat és élőlényeit bemutató, az évszakok körforgásáról és a fények változásáról mesélő képeken újra és újra feltűnik az az ismerős két torony, az apátsági templom tornyai: közelről és messziről fényképezve, valóságban vagy vízben tükröződve, máskor pókháló mögött. A kötet ugyanakkor bepillantást enged az apátság falai közé is, meghívást kapunk ünnepre és hétköznapokra egyaránt.

Korzenszky Richárd albuma csöndes estékre való könyv. A természet szép rendjére irányítja a figyelmünket, és arra készlet, álljunk be mi is az ámulók és bámulók közé, és boruljunk le a Teremtő előtt. Mert Isten teremtett világa csodálatosan szép! S ki-ki megtalálhatja benne a számára legmegrendítőbben szépet és legtöbb csodát rejtőt. Korzenszky atya megtalálta. A Balatonban és Tihanyban. „A Balaton számomra kimondhatatlan és megfoghatatlan ajándék. [...] Tihany: csend, csendesség, béke. Erről beszél számomra a víz, a fény, a Nap, a Hold” – írja szintén az Előszóban.

S minden bizonnyal igazak a tihanyi perjelre a könyve első fejezetét bevezető Krúdy-idézet szavai: „Mily kicsinynek és messzinek tetszik a világ az apátság ablakából! [...] Nem boldogtalan az, aki a bástya mellvédjére könyököl és megértéssel függeszti tekintetét a messziségbe. Nem érezheti az élet fájását, aki mindennap látja az égbolt és a víz játékát, az esztendő észrevétlen múlását és a sarokban a pókot, amely ezer esztendő óta egykedvűen szövi a történelmet.”

(Korzenszky Richárd: *Amikor felkel a nap – Így látom Tihanyt*, Zrínyi Kiadó, Budapest, 2014.)